

TRUYỆN NGỰ NGÔN NĂM THÂN

TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU

PHẬT HỌC

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

ISSN: 2734-9195

HAI BỐ CON KHỈ NÂU

Khỉ bố làm ăn thua lỗ, trở về nhà tìm việc làm để mưu sinh. Một thời gian sau, khỉ bố nhận được hợp đồng may gia công. Cả gia đình gom hết tiền để mua hai máy khâu. Ngày nọ, khỉ nâu và bố đi chở máy khâu về. Khỉ nâu cầm lái vì bố không đủ sức khỏe để lái xe nữa. Họ đã mua hai chiếc máy khâu vừa ý và đặt sau chiếc xe tải nhỏ và buộc chặt chúng lại. Khi lái xe, cả hai bố con khỉ nâu đều rất phấn khởi. Có lẽ do không chú ý đến tốc độ lái xe, nên khi rẽ vào đường đến nhà thì hai chiếc máy khâu bị nghiêng và trôi đi. Khỉ con đạp phanh nhưng quá muộn, hai chiếc máy khâu rơi xuống đường và vỡ tan tành.

Khỉ nâu thấy bố đứng nhìn, nó nghĩ rằng sẽ bị bố mắng vì mình đã phá hoại phương tiện cứu sống cả gia đình. Nhưng không phải, khỉ bố chỉ nhìn con, hết sức lo lắng và nói:

- Ôi, con! Bố xin lỗi vì đã không lái được xe mà để con lái. Con không sao đấy chứ? Mọi việc sẽ ổn thôi, chúng ta sẽ tìm cách khác, con ạ!

Sau nhiều cố gắng, gia đình khỉ nâu đã vượt qua giai đoạn khó khăn, kinh tế được ổn định.

Lời bàn: Đôi khi cuộc sống có vẻ như tan thành từng mảnh, như thể không sửa chữa nổi nữa, nhưng rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi. Lòng vị tha và tình yêu thương vô điều kiện có thể giúp chúng ta vượt qua những thời điểm khó khăn nhất trong cuộc sống của mình.

KHỈ THÍCH LÀM NGƯỜI

Họ nhà khỉ bị con người bắt đem về xử thịt, lấy xương nấu cao nên ngày càng thưa thớt. Thấy con người thông minh, tài giỏi, oai phong được muôn thú nể trọng, họ nhà khỉ bèn tìm cách hóa trang để biến thành người. Chúng cạo lông mặt, lông bàn tay bàn chân rồi mặc áo quần mang giày, đội tóc giả cho càng giống người. Họ nhà khỉ khoái chí liền tổ chức các trò hút thuốc, uống rượu, tô môi đỏ, đứng thẳng người, bước đi bệ vệ, khiêu vũ... Chúng la hét, reo hò làm náo động cả một vùng. Những tưởng giây phút vui sướng đó cứ mãi kéo dài đến vô tận.

Bỗng một đoàn thợ săn xuất hiện, lũ khỉ tìm cách tháo chạy thoát thân, nhưng vì chân đang mang giày nên không thể leo trèo, phóng nhanh. Vả lại áo quần lụng thụng làm cử động của chúng chậm chạp, lúng túng. Thế là chúng bị bắt giữ khá nhiều, một số ít khỉ gặp may chạy biến vào rừng sâu vẫn chưa hết hoảng sợ, run rẩy.

Trước khi đưa bọn khỉ lên xe, một người thợ săn nói:

- Họ nhà khỉ nghe đây! Chúng mày muốn biến thành người thì phải chăm chỉ học hành, tích cực làm việc, sống có nhân cách; chúng mày phải bỏ thói bắt chước học làm sang, quậy phá đi nhé! Bài học quan trọng của năm Bính Thân đấy, nhớ chưa?

Lời bàn: Ngày nay, có người chạy bằng, chạy chước chạy quyền, khai giảm tuổi để giữ mãi chức

cao. Họ đang bị báo chí, công luận phê phán. Sớm muộn gì, họ cũng lộ chân tướng bất tài, dốt nát, giả tạo mà thôi!

CHÚ KHỈ THÔNG MINH

Khỉ đầu đàn có một chuyến đi về cánh rừng xa để dạo chơi và ngắm cảnh núi rừng. Khi quay về, nó than phiền với đàn khỉ rằng chân mình rất đau vì những con đường khỉ đi qua thì rất gập ghềnh, nhiều đá sỏi. Thế rồi, nó ra lệnh cho mọi thành viên trong đàn phải phủ kín một con đường từ lãnh thổ của mình ra đến cánh rừng bằng những tấm thảm đan bằng vỏ cây. Tất nhiên việc này sẽ tốn rất nhiều công sức và hàng ngàn tấn vỏ cây lấy từ hàng trăm cây cổ thụ trong rừng, mà chưa chắc đã tìm ra đủ số lượng.

Thế rồi, một chú khỉ vàng trong đàn đã can đảm đến gặp khỉ đầu đàn:

- Thưa ngài, tại sao ngài lại phải bỏ ra nhiều công sức và vật liệu không cần thiết như thế? Sao ngài không cho làm những đôi giày bằng xơ thân cây xốp, nhẹ để mang vào đôi chân của mình; như thế có phải dễ hơn không?

Khỉ đầu đàn rất ngạc nhiên, nhưng sau một hồi suy nghĩ, nó thấy lời gợi ý này là hợp lý, nên sai thuộc hạ làm giày cho mình và từ đó khi đi chơi xa đã bớt đau chân.

Lời bàn: Để biến thế giới này thành một nơi tốt đẹp hơn, bạn đừng bắt đầu bằng việc tìm cách thay đổi cả thế giới mà hãy cứ bắt đầu bằng việc thay đổi chính mình trước đã. Đó là một bài học giá trị về cuộc sống.

PHẢI HIỂU RÕ MÌNH

Hổ ngồi rình mồi và vồ được một chú khỉ con, chuẩn bị ăn thịt thì khỉ con liền nói:

- Sao người dám ăn thịt ta? Người không biết ta là hậu duệ của Tôn Ngộ Không có đủ 72 phép thần thông; loài khỉ chúng ta là phi hành gia đầu tiên đi vào không gian; là động vật cao cấp chỉ xếp sau con người. Ta có trí thông minh, nhanh nhẹn hơn người gấp bội, đúng không?
- Này, nhóc con! Đừng có hù dọa ta nhé! Những điều người nói đó là năng lực, sức mạnh của cha ông người, chứ đâu phải của người, hiểu chưa?
- Rồi cũng có ngày ta lớn lên và trở nên mạnh mẽ, tài giỏi như họ, bộ người không biết điều này à?
- Có thể là như thế, nhưng với người thì điều này không bao giờ xảy ra. Thực tế lúc này, người nên nằm yên chịu chết. Người cũng chỉ là bữa ăn nhỏ của ta mà thôi!

Khỉ con không thể làm gì hơn ngoài việc nhận rõ ra sự thực khắc nghiệt đối với nó.

Sau khi xé xác khỉ con, ăn thịt xong, hổ chùi miệng, mỉm cười, vào hang ngủ ngon lành.

Lời bàn: Thật vô ích khi cứ huênh hoang, tự mãn về những thành tích của cha ông hay ngày

ngô khoác lác mãi về những dự định to lớn của mình trong tương lai. Điều cốt yếu nhất của cuộc sống thời nay là phải hiểu rõ giờ đây, ta có thể làm.

Tác giả: **Phan Minh Đức**

Tạp chí Nghiên cứu Phật học số tháng 1/2016